

FIGIELEK

Numer jesienny 2014

Gazetka Przedszkola Publicznego nr 55 w Opolu

Tego się uczymy:

Kolorowe listki z drzewa spaść nie chciały.
Kolorowe listki na wietrze szumiały.
Szu, szu, szu, szumiały wesoło.
Szu, szu, szu, wirowały w koło.

Kolorowe listki bardzo się zmęczyły.
Kolorowe listki z drzewa zeskoczyły.
Hop, hop, hop, tak sobie skakały.
Hop, hop, hop, w koło wirowały.

Kolorowe listki spadły już na trawę.
Kolorowe listki skończyły zabawę.
Cicho, sza, listki zasypiają.

O naszym przedszkolu słów kilka...

Nasze przedszkole istnieje 27 lat i jest usytuowane przy ulicy Szarych Szeregów 2. Budynek przedszkola otoczony jest piękną zielenią z dużym ogrodem i placem zabaw dla dzieci. Do przedszkola uczęszczają dzieci w wieku od 3-6 lat. Posiadamy przestronne i kolorowe sale wyposażone w kącki zainteresowań, zabawki, pomoce dydaktyczne, sprzęt multimedialny, toalety oraz pomieszczenia socjalne. Dzięki dużym, jasnym i przestronnym salom nasi wychowankowie mają sporo miejsca na zabawę, naukę i rozwijanie swoich upodobań w odpowiednio przygotowanych kąciach zainteresowań.

Posiadamy swoje tradycje, które podkreślają naszą odrębność i specyfikę. Do naszych tradycji należy piękne logo oraz kalendarz imprez i wydarzeń:

- Obchody Tęczowych Dni Kolorowych
- Spektakle teatralne „Wróbelek Elemelek”
- Pasowanie na przedszkolaka
- Bicie rekordu Guinnessa w szczotkowaniu zębów
- Festiwal piosenki „ Jestem bezpieczny zawsze i wszędzie”
- Poranek z babcia i dziadkiem
- Jasełka
- Wiosenna parada przedszkolaków
- Bal karnawałowy
- Dzień rodzinny- „Tęczowy festyn”
- Dzień dziecka- Dzień sportu
- Udział w przeglądzie teatralnym w TL i A w Opolu
- Udział w Festiwalu Skoków
- Udział w międzyprzedszkolnej Olimpiadzie Sportowe Przedszkolaków
- Teatralne ABC –projekt edukacyjny przy współpracy z MDK Opole
- Kiermasze świąteczne- bożonarodzeniowy (z adwentowym akcentem)
- Między przedszkolny „ Quiz wiedzy o zdrowiu i ekologii”
- „Śmieci mniej, ziemi lżej” w ramach obchodów „ Świąta ziemi”
- Spartakiady

Naszym zadaniem jest przede wszystkim wszechstronny i harmonijny rozwój dziecka w oparciu o jego indywidualne możliwości oraz odkrywanie jego najlepszych cech w ramach określonej grupy. Realizacja tych założeń następuje w oparciu o stosowanie szeroko rozumianych metod zabawowych (zabawy rozluźniające, gry dyskusyjne, odgrywanie roli, zabawy ułatwiające samoocenę), metod czynnych (metoda samodzielnych doświadczeń, metoda kierowania własną działalnością dziecka, metoda zadań stawianych dziecku, metoda ćwiczeń utrwalających), metod oglądowych (obserwacja i pokaz), metody słownych (rozmowa, opowiadanie, zagadka, objaśnienie i instrukcja, metoda żywego słowa) oraz metod aktywizujących (burza mózgów, niedokończone zdania, drama, metoda projektu, metoda pojęciowa, kula śniegowa, promyczkowe uszeregowania „Słoneczko”). Pedagogika zabawy jest metodą pracy z grupą opartą na przeżywaniu. Uczymy dzieci także zainteresowania środowiskiem, ekologią, zdrowym odżywianiem, przybliżamy dzieci do sztuki w szeroko rozumianym zakresie oraz rozwijamy tożsamość narodową.

Przedszkole liczy 9 oddziałów. Pięć oddziałów maluchów w wieku 3-4 lat

(Świerszcze, Żabki, Malinki, Biedronki, Niezapominajki)

oraz cztery oddziały starszaków w wieku od 5-6 lat

(Niezapominajki, Chmurki, Uszatki, Wiewiórki, Słoneczka).

W przedszkolu są organizowane zajęcia:

- z logopedą, które odbywają się trzy razy w tygodniu – we wtorki, środy i czwartki
- z języka angielskiego, które odbywają się dwa razy w tygodniu każdej grupie wiekowej
- z rytmiki, które odbywają się raz w tygodniu- we wtorki (ponadto w każdej grupie organizowane są w ciągu tygodnia zajęcia umuzykalniające)
- gimnastyka z elementami korekcji wad postawy, która odbywa się raz w tygodniu- w czwartki 16:00 -16:30 w zajęciach biorą udział dzieci 5 i 6 letnie posiadające zalecenia lekarskie
- spotkania z Panią psycholog, które odbywają się raz w tygodniu – we wtorki

Kącik dla rodziców

Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne – przykładowe zabawy

Metoda Ruchu Rozwijającego została opracowana przez fizjoterapeutkę Weronikę Sherborne w Wielkiej Brytanii. Autorka tworząc tą metodę opierała się przede wszystkim na teorii R. Labana oraz na doświadczeniach z własnej długoletniej pracy z dziećmi upośledzonymi umysłowo. Stosowana jest przede wszystkim w celu wspomagania rozwoju psychoruchowego dzieci oraz w terapii osób niepełnosprawnych intelektualnie i fizycznie, stymulując rozwój emocjonalny, społeczny i poznawczy. Jednak możliwości korzystania z niej są praktycznie nieograniczone, bowiem może być stosowana w każdym wieku i bez względu na poziom rozwoju umysłowego, fizycznego i ruchowego. Weszła do powszechnego użytku w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, edukacyjnych, rehabilitacyjnych dla dzieci z zaburzeniami rozwoju psychicznego i fizycznego. Udział w zajęciach prowadzonych MRR ma też na celu wspieranie prawidłowego rozwoju psychoruchowego dzieci bez zaburzeń. Opracowany system ćwiczeń wywodzi się z naturalnych potrzeb dziecka, zaspokajanych w kontakcie z dorosłymi w trakcie tzw. "baraszkowania". Prostota i naturalność są głównymi walorami metody Weroniki Sherborne i stanowią o jej wartości i powodzeniu.

Metoda ta ma za zadanie rozwijanie przez ruch:

- świadomości własnego ciała i usprawniania ruchowego,
- świadomości przestrzeni i działania w niej,
- dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi i nawiązywania z nimi bliskiego kontaktu.

Ćwiczenia prowadzące do poznania własnego ciała: Poznanie własnego ciała oraz umiejętność kontrolowania go jest podstawową potrzebą każdego człowieka. W rozwoju wiedzy o własnym ciele możemy wyróżnić kolejne etapy: wyczuwanie własnego ciała, nazywanie części ciała, utrwalanie wiedzy o naszym ciele.

- Stopy, kolana, uda, nogi to części ciała, których poznanie i opanowanie powinno nastąpić jak najwcześniej. Są one szczególnie ważne ze względu na rolę jaką pełnią. Kontrola ich jest niezbędna do utrzymania pełnej równowagi ciała. Ćwiczenia prowadzące do poznania własnego ciała to ćwiczenia polegające na tzw. "wyczuwaniu".

Możemy wymienić tutaj ćwiczenia na:

- wyczuwanie brzucha, pleców, pośladków,
- wyczuwanie rąk i nóg,
- wyczuwanie twarzy,
- wyczuwanie całego ciała

Ćwiczenia pozwalające zdobyć pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa w otoczeniu:

Są to ćwiczenia ściśle związane z poprzednią grupą. Należy znać siebie, mieć pewność działania, aby nawiązywać kontakty z innymi osobami. Ćwiczenia te umożliwiają poznanie otoczenia, dzięki czemu dziecko może czuć się swobodnie i nie obawiać się go. Wykonywane są wyłącznie na podłodze, by dziecko czuło się bezpiecznie. Mogą być przeprowadzane indywidualne, w parach lub w grupie.

Ćwiczenia ułatwiające nawiązanie kontaktu i współpracy z partnerem i grupą:

Polegają na zdobywaniu i wymianie wspólnych doświadczeń podczas sesji ruchowych, ich rezultat zależy od stopnia zaangażowania ćwiczących. W ćwiczeniach tych partner "bierny" jest pod opieką osoby aktywnej. Partnerzy poznają siebie, swoją siłę, wspólnie przeżywają wykonywane zadania. Ćwiczenia ułatwiające nawiązanie kontaktu możemy podzielić na cztery grupy:

- ćwiczenia "z" w parach,
- ćwiczenia "przeciwko" w parach,
- ćwiczenia "razem" w parach,
- ćwiczenia "razem" w grupie.

Ćwiczenia twórcze: Ćwiczenia "twórcze" pozwalają nawiązać i pogłębić stosunki międzyludzkie, poznać sytuacje, których ćwiczący mógłby nie doświadczyć w innych warunkach. W trakcie zajęć każde dziecko może być twórcą w stopniu, w jakim sobie życzy. Szczególnym rodzajem ćwiczeń twórczych godnych polecenia w pracy z małymi dziećmi są ćwiczenia przy muzyce w formie tańca.

Korzyści płynące z metody:

- Daje pozytywne odczucie w kontakcie z innym człowiekiem.
- Wyzwala swobodę zachowań i naturalność.
- Daje okazję do rozładowania energii.
- Jest próbą pokonania własnych zahamowań wynikających z uprzednich doświadczeń
- Daje radość.
- Wyzwala zaangażowanie.

- Daje możliwość zaspokojenia własnych potrzeb.
- Daje pewność siebie.
- Daje możliwość poczucia się w innej roli niż na co dzień.
- Zbliża do siebie uczestników zajęć.
- Daje radość z działania w grupie.
- Przyjemność dawania innym radości.
- Daje okazję do wspomnień, przypomnienia sobie zdarzeń z dzieciństwa.
- Daje okazję do bliskiego kontaktu fizycznego bez uruchamiania sfery seksualnej.
- Daje poczucie partnerstwa.
- Możliwość odczuwania przyjemnych doznań płynących z własnego ciała.
- Nie jest ograniczona wiekiem uczestników

Zestaw wybranych ćwiczeń metodą Weroniki Sherborne z dorosłym partnerem.

1. „Tapczan” =- dorosły kładzie się na wznak – dziecko kładzie się na dorosłym.
2. „Paczka” – dziecko lub dorosły zwija się „w paczkę” – kłębek. Druga osoba usiłuje rozwiązać „paczkę” tzn. rozprostować nogi i ręce osoby zwiniętej w kłębek.
3. „Skała”- jedna osoba klęka na kolanach podpierając się rękami. Dziecko usiłuje przewrócić „skałę”.
4. „Naleśnik” – jedno lub dwoje dzieci zawijamy w koc (jak naleśnik) i toczymy po podłodze.
5. „Tunel” – dorośli w szeregu klęczą na kolanach podpierając się rękami – powstaje „tunel”, pod którym przechodzą dzieci. Jedna osoba pilnuje aby wszystkie dzieci wchodziły jednym wejściem.
6. „Tratwa” – „tunel” zawala się. Dorośli kładą się więc jeden obok drugiego i powstaje „tratwa”. Dzieci kładą się na niej.
7. „Pociąg” – wszyscy siedzą blisko siebie w rzędzie (na przemian- dorosły- dziecko). Dorośli odpychając się od podłogi rękoma poruszają „pociąg” do przodu, każdy popycha przed sobą dziecko.
8. „Budowanie domu” =- dorośli są cegiełkami, z których dzieci ustawiają przestrzenną konstrukcję „dom”. Dorośli biernie poddają się zabiegom dzieci.
9. „Karuzela” – dorośli klęczą lub siedzą w kole, każdy z nich trzyma na kolanach jedno dziecko. Dzieci łapią się za ręce tworząc zamknięty krąg (bez tego karuzela nie może ruszyć). Jedno dziecko może być „motorem” karuzeli tzn. wydawać poleceni – sygnał „trzy, cztery”! Dorośli chwytają dzieci pod kolanami i na sygnał podnoszą je do góry.

Kącik dla dzieci

Pokoloruj jesienny obrazek.

Pomóż Figielkowi znaleźć 5 różnic w obrazkach.

